

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/44/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714211419
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7714211419.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Andreja Šalatu a JUDr. Jána Slobodníka, vo veci žalobkyne M. E., nar. XX.X.XXXX, A. O., I. XX/XX, zast. Q. C., nar. XX.X.XXXX, A. O., I. XXX/XX, proti žalovanému P. E., nar. XX.X.XXXX, C. XX, zast. advokátom JUDr. Michaelom Medviďom, Košice, Wurmova 1131/4, IČO: 42 245 672, o zaplatenie 435,82 € s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku 11C/183/2014-179 z 27.6.2018 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.
Žalobkyni priznáva náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že I. žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 435,82 € do 3 (troch) dní od právoplatnosti rozsudku a II. priznal úspešnej žalobkyni náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v pomere 100%.

2. V odôvodnení rozsudku o.i. uviedol, čoho sa žalobkyňa žalobou, podanou uňho 9.7.2014 domáhala a ako ju skutkovo a právne odôvodnila a vychádzajúc z obsahu listinných dôkazov predložených žalobkyňou vydal vo veci platobný rozkaz 29.7.2014 pod č. k. 7Ro 229/2014-15, proti ktorému v zákonnej lehote podal žalovaný odpor (č.l. 19 spisu), a ako odôvodnil. Citoval znenie § 48 ods.1,2, § 499, § 501, § 507 ods.1, § 509 ods.1,2, § 588, § 596, § 597 ods.1,2, § 451 ods.1,2, § 456, § 457, § 458 ods.1, § 599 ods.1, § 126 ods.1,2, § 129 ods.1,2, § 130 ods.1, § 131 ods.1,2 Občianskeho zákonníka a uzavrel, že v konaní nebolo sporné, že medzi stranami sporu bola uzavretá 25.4.2014 kúpno-predajná zmluva, predmetom ktorej bol predaj osobného motorového vozidla zn. Renault Clio, čiernej farby (viď údaje o vozidle uvedené vyššie), že došlo po uzavretí tejto kúpnej zmluvy k prevzatíu tohto vozidla žalobkyňou od žalovaného. Sporné medzi stranami bolo, že závada, ktorá po kúpe a jeho odovzdaní žalobkyni vznikla na vozidle spočívajúca v poruche turbodúchadla spôsobil žalovaný, resp., že za ňu zodpovedá, tvrdiac, že ak niekto kúpi ojazdené vozidlo v stave, v akom stojí a leží, tak nezodpovedá za jeho vady a poukázal na závery rozsudkov Okresného súdu Nitra sp. zn. 27Cb 66/2016 a Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32Cdo 2066/2007 (č.l. 118 a nasl.). Ďalej spochybňoval, či bolo vôbec potrebné odstrániť poruchu tak, že musela byť táto súčiastka - turbodúchadlo opravené a či táto porucha vôbec spôsobila, že vozidlo bolo nepojazdné. V priebehu sporu dokonca žalovaný tvrdil, že má pochybnosti o tom, či vôbec táto opravená súčiastka turbodúchadla bola namontovaná do predmetného vozidla. Sporné však bolo aj to, že žalovaný tvrdil, že v čase, keď došlo k predaju vozidla, táto vada nebola zistená, že ňou trpí toto vozidlo a teda za ňu nemôže zodpovedať. Odvolával sa na § 590 Občianskeho zákonníka a to, že nebolo dohodnuté v zmluve inak a preto prechádza na žalobkyňu ako kupujúcu nebezpečenstvo náhodnej skazy a zhoršenia predmetu kúpy včítanie úžitkov a súčasne aj s nadobudnutím vlastníctva a že porucha turbodúchadla je týmto nebezpečenstvom skazy, ktoré v danom čase patrilo kupujúcemu. Ďalej poukázal na § 501 Občianskeho zákonníka, že nezodpovedá

za vady veci, pretože že nedošlo medzi nimi k dohode. Následne bolo medzi stranami sporné potom, čo bolo právoplatne rozhodnuté vo veci v inom súdnom konaní, že došlo k platnému odstúpeniu od zmluvy a právoplatne súd rozhodol, že má vrátiť žalovaný žalobkyni kúpnu cenu predmetného vozidla oproti povinnosti žalobkyne vrátiť vozidlo žalovanému. Následne si uplatnil žalovaný len ako procesnú obranu voči žalobkyni z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo na strane žalobkyne tak, že došlo opotrebovaniu vozidla v dôsledku toho, že žalobkyňa údajne najazdila týmto vozidlom 15 000 km za obdobie od kedy bolo auto odovzdané žalobkyni po uzavretí kúpnej zmluvy až do dňa keď vozidlo bolo žalovanému vrátené v dôsledku odstúpenia od zmluvy aj napriek tomu, že už v tom čase žalobkyňa nemohla byť dobromyseľná pri držbe tohto vozidla, lebo už vedela, že nie je jeho vlastníčkou. Po vykonaní dokazovania výsluchmi strán sporu, svedkov, listinných dôkazov predložených stranami sporu zistil, že medzi stranami bola 25.4.2014 uzavretá vyššie označená kúpno-predajná zmluva, na základe ktorej sa žalobkyňa ako kupujúca po zaplatení dohodnutej kúpnej ceny 1 900,- € stala vlastníčkou osobného motorového vozidla zn. Renault Clio (vyššie špecifikované). Listom zo 4.6.2014 (č.l. 12) označenom ako „Reklamácia auta“ žalobkyňa vyzvala žalovaného, aby jej nahradil náklady spojené s výmenou turbu vo vozidle, ktoré jej vznikli s tým, že po prevzatí predmetu kúpy - predmetného vozidla od žalovaného sa auto pokazilo, v dôsledku toho, že sa pokazilo turbodúchadlo v dôsledku čoho auto bolo nepojazdné a preto vynaložila na jeho opravu celkovo sumu 435,82 € o čom svedčia faktúry, ktoré uhradila. Odvolávajúc sa na §§ 499, 597, 598, 600 Obč. zákonníka tvrdila, že aj keď bolo v čase jeho kúpy ojazdené tak bežné opotrebovanie by nemalo brániť v jeho používaní na to, za akým účelom bolo kúpené, čo v tomto prípade je splnené, pretože zostalo nepojazdné a bola nutná výmena súčiastky na to, aby sa znova mohlo riadne užívať. Tvrdila, že je presvedčená o tom, že je zodpovedný za vady tohto auta a škodu, ktorá jej vznikla a preto ho požiadala, aby sa v lehote do 10 dní vyjadril a navrhol spôsob odškodnenia a ak jeho návrhy budú neprijateľné, tak bude nútená sa obrátiť na súd. Ona navrhla, aby jej uhradil v plnej výške tieto náklady. Ako dôkaz o doručení tejto reklamácie žalovanému predložila súdu podací lístok zo 4.6.2014 (č.l. 9). Na preukázanie výšky uplatňovanej sumy vynaloženej žalobkyňou na opravu predmetného vozidla predložila: faktúru č. 059 2014 vyhotovenú 28.5.2014 dodávateľom U. Y., Na l. XXXX, Z. nad E. odberateľovi - žalobkyni splatnou 28.5.2014 na sumu 65,67 € za dodávku náhradných dielov na mot. vozidlo Renault Clio (č.l. 6), faktúru č. 14FV05281 vyhotovenú 28.5.2014 dodávateľom M. I., l. XXX/XX, XXX XX A. O. odberateľovi - žalobkyni splatnou 11.6.2014 na sumu 95,15 € fakturovanú za „dohodnuté služby na vozidle Renault Clio (ŠPZ VT XXXBX VIN: Z prijaté do servisu 20.5.2014“ (č.l. 7) a Potvrdenie z pokladne (pokladničný lístok) vyhotovený TURBO Servis Slovakia s.r.o. Vihorlatská 48, Košice, IČO 36 185 922 o zaplatení sumy 275,- € za opravu 1 ks turbodúchadla (č.l. 8). Žalovaný zaslal žalobkyni odpoveď na jej reklamáciu bez dátumu vyhotovenia (č.l. 10), v ktorom žalobkyni oznámil, že nie je oprávnený jej vyplatiť škodu, ktorá bola spôsobená na jej aute, pretože podľa § 590 OZ: Ak nie je dohodnuté inak, prechádza na kupujúceho nebezpečenstvo náhodnej skazy a náhodného zhoršenia predmetu kúpy, včítane úžitkov, súčasne s nadobudnutím vlastníctva. Žalovaný považuje poruchu turbu za nebezpečenstvo skazy, ktoré v danom čase patrilo vlastníkovi, t.j. kupujúcemu. Ďalej citoval §§ 499 a 501 OZ a uviedol, že žalobkyňa si auto riadne prezrela, vykonala aj diagnostiku so svojim mechanikom, ktorý pri jeho prehliadke našiel iba vady, ktoré uviedli do zmluvy a keby bolo turbo auta pokazené ešte pri prehliadke tak mechanik by chybu objavil alebo by mu ju vypísala diagnostika. V zmluve negarantoval bezchybný stav vozidla, cena bola primeraná stavu a roku (veku) vozidla a nie je ochotný jej škodu nahradiť, ktorá sa objavila až pri užívaní vozidla žalobkyňou, nakoľko nevie ako s vozidlom zaobchádzala. Z výsluchov svedkov M. I. - majiteľa servisu, ktorý vykonal opravu predmetného vozidla a M. C., zamestnanca servisu, ktorého je majiteľom M. I. mal za preukázané tvrdenia žalobkyne, že predmetné vozidlo v čase keď bola už jeho vlastníčkou žalobkyňa bolo odtiahnuté do servisu a to 20.5.2014 (uvedený deň vo faktúre č. 14FV05281 (č.l. 7) z dôvodu, že nebolo pojazdné nakoľko sa pokazilo turbodúchadlo. Následne po zistení tejto poruchy v servise svedkom M. I., ktorú skutočnosť potvrdil svedok M. C. bolo turbodúchadlo z auta vymontované a manžel žalobkyne spoločne so svedkom C. ho odviezli do Košíc kde ho opravili v TURBO SERVISE o čom svedčí aj vyššie označený pokladničný lístok zo 25.5.2014 (č.l. 8) a ktorú skutočnosť svedok potvrdil. Opravené turbodúchadlo bolo znova vmontované do predmetného vozidla v servise svedka M. I. a vozidlo po ďalších úkonoch bolo spojzadené o čom svedčí aj vyššie označená faktúra vyhotovená M. I. (č.l. 7), ktorú skutočnosť potvrdil svedok M. I.. Tieto zistené skutočnosti teda potvrdzujú a preukazujú tvrdenia žalobkyne, že potom čo sa stala vlastníčkou predmetného vozidla (vec prevzala), ktoré nadobudla kúpou od žalovaného sa auto pokazilo a na jeho opravu vynaložila celkovo sumu 435,82 € (65,67 € + 95,15 € + 275,- €). Spornou je otázka, či za to že došlo k poruche vozidla na odstránenie, ktorej vynaložila žalobkyňa sumu 435,82 € zodpovedá žalovaný, ktorý žalobkyni auto predal, keďže preukázateľne k poruche vozidla došlo až potom, čo sa žalobkyňa stala jeho vlastníčkou a aj ho užívala (jazdil s ním jej manžel čo nebolo sporné) a

vznikla mu teda povinnosť sumu, ktorej zaplatenie si žalobkyňa v tomto spore voči žalovanému nárokuje a citoval z rozsudkov Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Co 450/2011 z 27.2.2013 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 7/2012 z 23.10.2012. V konaní bolo nesporne preukázané, že žalobkyňa si uplatnila voči žalovanému právo zo zodpovednosti za vady a to jednostranným právnym úkonom - písomnou reklamáciou - Listom zo 4.6.2014, a v to v lehote (§ 599 OZ), z ktorej jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa požadovala od žalovaného úhradu nákladov, ktoré vynaložila na opravu vytýkanej vady predmetného motorového vozidla (pokazené turbodúchadlo), ktorá vada je vadou odstrániteľnou, čo je zrejmé z toho, že odstránená bola a aj keď to žalobkyňa výslovne v reklamácii neuviedla, tak súd považuje požadovanú úhradu týchto nákladov žalobkyňou, za zľavu z dojednanej kúpnej ceny (§ 35 ods.2 OZ). Žalobkyňa si teda uplatnila voči žalovanému právo na primeranú zľavu z dojednanej kúpnej ceny tak, ako jej to umožňuje vyššie cit. § 597 ods.1 O. z. v prípade, ak dodatočne vyjde najavo vada, na ktorú predávajúci kupujúceho neupozornil. § 597 ods.1 Obč. zákonníka upravuje objektívnu zodpovednosť predávajúceho za skryté alebo zjavné vady existujúce v čase uzavretia kúpnej zmluvy, na ktoré predávajúci kupujúceho neupozornil. Súd mal za preukázané tvrdenie žalobkyne, že v tomto prípade zistila vadu predmetného vozidla až následne po uzavretí kúpnej zmluvy so žalovaným a z výpovede svedka M. I. (ktorý nepochybne je odborne spôsobilý sa vyjadrovať k týmto otázkam) mal za preukázané, že takáto vada sa nedá zistiť diagnostikou, pretože diagnostikou sa zisťujú len vady elektrickej časti vozidla, ale nie motorovej časti vozidla a vylúčil tú možnosť, že túto vadu môže spôsobiť jedna nesprávna jazda a že muselo ísť o dlhodobú záležitosť. Toto tvrdenie svedka vyvracia tvrdenie žalovaného, že táto vada bola spôsobená výlučne až potom, čo vozidlo prevzala žalobkyňa, t.j. po jeho predaji a neexistovala v čase jeho predaja a žalovaný poukazoval na to, že manžel žalobkyne po kúpe vozidla s ním jazdil a až potom došlo k jeho poruche (vada vozidla). Žalovaný však na preukázanie týchto tvrdení nepredložil žiadne relevantné dôkazy a súd má za preukázané, že ide o vadu, ktorá vyšla najavo dodatočne sa to až po uzavretí kúpnej zmluvy, čo je ďalším predpokladom tejto zodpovednosti za vady veci. K obrane žalovaného, že za vadu nezodpovedá, pretože o nej v čase uzavretia zmluvy nevedel a preto na ňu nemohol upozorniť udal, že zodpovednosť vyplývajúca z citovaného § 597 ods.1 O. z. je objektívna (zodpovednosť za výsledok), ktorej sa predávajúci, pokiaľ na vady existujúce v čase uzavretia zmluvy neupozornil, nemôže zbaviť, pričom nie je rozhodujúce, či o vadách vedel alebo nevedel. Súd teda dospel k záveru, že boli splnené podmienky na použitie § 597 ods.1 O. z. a žalobkyňi (kupujúcej) vzniklo právo voči žalovanému na zľavu z kúpnej ceny zodpovedajúcej povahe a rozsahu vady, za ktorú považuje žalobkyňou uplatňovanú sumu 435,82 €, ktorá suma pozostáva zo sumy 275,- € za opravu turbodúchadla, sumy 95,15 € za vykonané práce spojené s opravou vozidla - súvisiace s odstránením tejto vady a sumy 65,67 € za materiál (oleje, filtre a prípravok na umytie katal. DPF), ktorý bol použitý pri tejto oprave. V priebehu sporu však došlo k právne významnej skutočnosti a to, že žalobkyňa platne odstúpila od kúpnej zmluvy (z iných dôvodov), predmetom ktorej bol predaj a kúpa predmetného vozidla, o ktorej skutočnosti právoplatne rozhodol tunajší súd vo vyššie označenom spore a následne na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku žalovaný vrátil žalobkyňi kúpnu cenu 1.900,- € a žalobkyňa žalovanému vrátila predmetné vozidlo, ktoré následne žalovaný dal zošrotovať, čo aj súdu žalovaný preukázal vyššie označenými listinnými dôkazmi tvrdiac, že to bolo preto, že auto potom, čo mu ho žalobkyňa vrátila nebolo pojazdné. Za takéhoto stavu, keď došlo k platnému odstúpeniu od kúpno-predajnej zmluvy tak sa zmluva od začiatku zrušuje (§ 48 ods.2 O. z.) a teda aj právo zo zodpovednosti za vady zaniklo. Súd preto už nemôže priznať žalobkyňi nárok uplatňovaný žalobkyňou v tomto spore podľa § 597 ods.1 Obč. zákonníka z titulu práva zodpovednosti za vady veci, ktoré si uplatňovala žalobkyňa z tejto neplatnej kúpnej zmluvy ako nárok voči žalovanému na zľavu z kúpnej ceny, ale je potrebné tento nárok posúdiť ako bezdôvodné obohatenie. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (§ 451 ods.2 O. z.). V tomto prípade sa jedná o plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol, keďže pred odstúpením od kúpnej zmluvy existoval právny dôvod na plnenie žalovaného z titulu uplatneného práva žalobkyňou zo zodpovednosti za vady, avšak v dôsledku ďalšej právnej skutočnosti - platným odstúpením od kúpnej zmluvy žalobkyňou, stratil svoje právne účinky (odpadol). Okamihom odpadnutia právneho dôvodu sa poskytnuté plnenie stáva bezdôvodným obohatením. Žalobkyňa vynaložila náklady spojené s opravou predmetného vozidla, pretože ho dala opraviť a išlo o vadu vozidla, ktorá mala za následok to, že vozidlo bolo nepojazdné, čo v konaní bolo preukázané a preto žalovaná suma 435,82 €, ktorú vynaložila žalobkyňa na opravu vozidla predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré získal žalovaný na úkor žalobkyne. Vozidlo žalobkyňa na základe rozhodnutia súdu žalovanému vrátila, ktorá skutočnosť sporná medzi stranami nebola aj s opravenou súčiastkou a hodnotou investovanou v súvislosti s jeho opravou a preto súd žalobe vyhovel a uložil žalovanému povinnosť žalovanú sumu

zaplatiť - vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie. Obrana žalovaného spočívajúca v tom, že vozidlo mu vrátila žalobkyňa nepojazdné a preto ho dal zošrotovať a za takéhoto stavu preto nie je povinný jej bezdôvodné obohatenie vydať neobstojí. Žalovaný tvrdenie, že údajne vozidlo žalobkyňa vrátila nepojazdné súdu nepreukázal. Skutočnosť, že ho dal zošrotovať nie je významná, pretože žalovaný ako vlastník predmetného vozidla s ním mohol nakladať po jeho vrátení žalobkyňou ako chcel a tvrdenie, že žalobkyňa si mohla vymontovať opravovanú súčiastku - turbodúchadlo a túto speňažiť a predísť škode tiež neobstojí nakoľko, ak by to urobila tak by nesplnila svoju povinnosť vrátiť predmetné auto v stave v akom jej bolo odovzdané po uzavretí kúpnej zmluvy, pretože preukázateľne žalobkyňa do auta nezaobťažila novú súčiastku - turbodúchadlo ale len ju dala opraviť (repasovať) a bola späť vmontovaná do auta, čo bolo žalobkyňou preukázané listinnými dôkazmi ako aj výsluchom svedka M. I.. Tvrdenie žalovaného, že údajne toto turbodúchadlo v aute namontované nebolo tiež žalovaný žiadnym relevantným dôkazom nepreukázal. Keďže podľa § 458 ods.1 O. z. sa musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením a v tomto obohatení spočívalo vo výkonoch, takže sa musí sa poskytnúť peňažná náhrada, preto žalobe vyhovel v celom rozsahu z vyššie uvedených dôvodov a uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie v sume 435,82 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd sa ešte zaoberal posúdením prostriedku procesnej obrany, ktorý si žalovaný v priebehu sporu voči žalovanej a to započítanie svojej pohľadávky výške 2 592,- € voči pohľadávke žalobkyne, ktorú si uplatňuje žalobkyňa vo výške 435,82 € (§ 147 CSP). Tvrdil, že potom, čo mu žalobkyňa vrátila predmetné vozidlo tak zistil, že za obdobie od odstúpenia od zmluvy žalobkyňou do doby vrátenia vozidla, v ktorom období už žalobkyňa nebola oprávnenou držiteľkou vozidla, pretože od zmluvy odstúpila a na strane žalobkyne vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 2 592,- € za používanie tohto vozidla za obdobie od 1.1.2009 do dňa odovzdania vozidla, s ktorým v tomto období najazdila 14 166 km (náhrada za 1 km 0,183 € podľa zák. o cestovných náhradách). Zároveň ju aj listom zo 6.2.2017 vyzval na vydanie bezdôvodného obohatenia v tejto sume (č.l. 90-91 spisu). Zákon nevymedzuje priamo pojem oprávnenej držby, ale predovšetkým ide držbu vlastníka veci. Za oprávneného držiteľa sa považuje aj ten kto nie je vlastníkom veci vtedy, ak sa jeho držba opiera o nejaký právny titul (iný ako vlastnícky) a prípadne aj vtedy, ak v dobrej viere opiera svoju držbu o domnelý právny titul. V tomto prípade takýmto právnym titulom je kúpna zmluva, na základe ktorej nadobudla žalobkyňa predmetné, motorové vozidlo do výlučného vlastníctva. Kritériom pre rozlíšenie, či v tomto prípade je žalobca oprávneným alebo neoprávneným držiteľom je dobrá viera držiteľa v tom, či mu vec patrí, resp. jej absencia. Dobrá viera oprávneného držiteľa - nevlastníka spočíva v existencii právneho stavu, ktorý v skutočnosti neexistuje. Žalobkyňa bola tiež v dobrej viere, pretože síce nadobudla predmetné motorové vozidlo na základe právneho úkonu - kúpnej zmluvy, avšak keďže od zmluvy platne odstúpila tak zmluva sa od začiatku zrušila. O platnosti odstúpenia od zmluvy však rozhodol súd a preto so zreteľom na všetky okolnosti sa žalobkyňa aj keď ona odstúpila od zmluvy domnievala, že je platný - platná. To znamená, že v období odkedy nadobudla na základe kúpnej zmluvy predmetné motorové vozidlo do výlučného vlastníctva až do obdobia, keď bolo určené súdom, že odstúpenie od kúpnej zmluvy žalobkyňou je platné a strany si mali navzájom vrátiť plnenia zo zmluvy a že teda vlastníkom vozidla je žalovaný bola oprávneným držiteľom predmetného motorového vozidla žalobkyňa. Z toho vyplýva, že ak vracia kupujúci predávajúcemu vec, pretože kúpna zmluva bola účinne zrušená alebo je neplatná, nemá predávajúci právo na náhradu za zníženie hodnoty veci, ktorá je dôsledkom jej bežného (obvyklého) užívania a s tým súvisiaceho opotrebenia do okamžiku zrušenia zmluvy, prípadne do právoplatnosti rozsudku, ktorým súd určí, že vlastníkom veci je predávajúci z dôvodu neplatnosti kúpnej zmluvy, ak kupujúci do tej doby vec užíval v dobrej viere, že kúpna zmluva je platná. Súd preto procesnú obranu žalovaného neuznal. Citoval znenie § 255 ods. 1, § 262 ods.1,2 CSP a o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal úspešnej žalobkyňi náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v pomere 100%, keďže žalobkyňa mala v konaní plný úspech. Po právoplatnosti tohto rozsudku o ich výške rozhodne samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 256 ods.1 CSP).

3.Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný (č. I. 201) v celom rozsahu a z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný odvolanie odôvodňuje tým, že nesúhlasí s názorom súdu v bode 50 rozsudku, že účastník zmluvy, ktorí odstúpi od zmluvy je oprávneným držiteľom veci až do rozhodnutia súdu atď.... Je toho názoru, že jeho nárok žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatňujúci na započítanie v procesnej obrane za čas neoprávneného užívania vozidla žalobcom po odstúpení od zmluvy je dôvodný a súd mal na túto skutočnosť prihliadnuť a žalobu z toho dôvodu zamietnuť. Účastník zmluvy, ktorí odstúpil od zmluvy nemôže byť ďalej dobromyseľný držiteľ

veci a užívať ju dobromyseľne s tým že mu vec patrí, keď vedome odstúpil od zmluvy, takýto držiteľ po odstúpení od zmluvy nenakladá s vecou ako s vlastnou. Domáha sa, aby súd zrušil rozsudok súdu „prvého stupňa“ a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania.

4.K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla (207-208), že s odvolaním žalovaného nesúhlasí k čomu dáva nasledovné vyjadrenie: 1. S rozhodnutím súdu v bode 50 súhlasím. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva že žalobkyňa bola právoplatnou vlastníčkou auta až do obdobia, keď bolo súdom určené že odstúpenie od zmluvy je platné a strany si majú vrátiť plnenia zo zmluvy. Až do rozhodnutia súdu bola oprávnenou držiteľkou vozidla žalobkyňa. 2. Na súdnom pojednávaní dokázali, že aj keď bola oprávnenou držiteľkou vozidla do právoplatného rozhodnutia súdu v konaní vedenom pod sp.zn. 7C 329/2015 vo veci odstúpenia od zmluvy, v ktorom súd rozhodol rozsudkom č.k. 7C 329/2015 zo 16.11 2016 tak, že vyhovel žalobe podanej žalobkyňou voči žalovanému. Aj keď do rozhodnutia súdu bola oprávnenou držiteľkou vozidla žalobkyňa, predmetné motorové vozidlo nepožívala pretože bolo od druhej poruchy, ktorá sa stala v júni 2015 nepojazdné a následne žalobkyňa zistila manipuláciu s odometrom/tachometrom a odstúpila od zmluvy. Žalovaný s odstúpením od zmluvy nesúhlasil, preto bola podaná žaloba na súd, ktorý rozhodol o platnosti odstúpenia od zmluvy. O tom, že auto žalobkyňa od júna 2015 nepoužívala predložila „prvostupňovému“ súdu dôkazy. 3. Žalobkyňa ako uviedla v bode 2. užívala vozidlo výlučne ako dobromyseľná vlastníčka, o čom súdu predložila dôkazy. Je toho názoru, že okresný súd, ktorý rozhodol vo veci rozsudkom úplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil, navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil.

5.K odvolacej replike žalobkyne sa vyjadril žalovaný (č. l. 212), ktorý poukázal na to, že odstúpením od zmluvy sa zmluva zrušuje. Odstúpenie od zmluvy má za následok jej zrušenie od začiatku a v dôsledku toho obnovenie vlastníckeho práva prevodcu. Právne účinky odstúpenia od zmluvy pôsobia od začiatku ex tunc. Ak žalobkyňa používala vozidlo aj po odstúpení od zmluvy, nemohla byť dobromyseľná, že nakladá z vecou ako s vlastnou. Musí vydať aj úžitky veci v tomto prípade bezdôvodné obohatenie. Žalovaný necháva vec na právne posúdenie odvolaciemu súdu.

6.Žalobkyňa k vyjadreniu žalovaného uviedla (č. l. 217) nasledovné vyjadrenie: S rozhodnutím súdu súhlasí. Je toho názoru, že ten kto nadobudol vec do osobného vlastníctva na základe právneho titulu kúpnej zmluvy, a následne od zmluvy platne odstúpi, ale o odstúpení od zmluvy rozhoduje súd, je nadobúdateľ veci dobromyseľným vlastníkom veci až do rozhodnutia súdu, pretože až do rozhodnutia súdu sa domnieval, že bola kúpna zmluva platná a vec mu patrí.

7.Žalovaný k stanovisku žalobkyne uviedol (č. l. 220), že právny výrok, že kto nadobudol vec do osobného vlastníctva na základe právneho titulu kúpnej zmluvy a následne od nej odstúpil platne, ale o odstúpení rozhoduje súd, je nadobúdateľ veci dobromyseľným vlastníkom veci až do rozhodnutia súdu. Myslí si, že tento právny výrok je nezmysel a vnútorne si odporuje. Ak raz odstúpil od kúpnej zmluvy, urobil právny úkon, že vec nechce, a chce obnoviť pôvodný vzťah, preto ak by vec po tomto právnom úkone odstúpení od zmluvy naďalej používal a mal byť dobromyseľný vlastníkom veci podľa názoru súdu je nesprávny tento názor. Podľa jeho právneho názoru, po odstúpení od zmluvy by mohol byť akurát uschovávateľ veci nie vlastníkom veci, keď od zmluvy platne odstúpil a je to pre neho cudzia vec, ku ktorej sa má aj tak správať, určite ju nemôže užívať a brať s nej úžitky ako keby bola jeho, v tom prípade by sa bezdôvodne obohatil. To je právny názor, preto navrhuje zrušiť rozsudok a vrátiť vec súdu „prvého stupňa“ a priznať náhradu trov odvolacieho konania. Ak pripustí, že vec môže riadne užívať až do času kým o nej rozhodne súd, potom veci celú spotrebuje, čím sa bezdôvodne obohacuje.

8.Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

9.Žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. d) CSP, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, predstavuje vady konania, ktoré nie sú subsumované pod ostatné odvolacie dôvody avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie napr. nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť (§ 160), postihujú chybný postup súdu prvej inštancie pri dokazovaní, nesprávne posudzovanie procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), chybné poučovanie účastníkov a ďalšie nedostatky v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú samy o sebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Vada konania, ktorá môže mať vplyv na správnosť rozhodnutia, v konkrétnom

prípade nemusí mať za následok vecne nesprávne rozhodnutie a odvolací súd tu posudzuje otázku, či by obsah výroku rozhodnutia bol iný, keby k vade konania nedošlo. Typickou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci je také porušenie práv účastníka konania, v dôsledku ktorého mu bola odňatá možnosť konať pred súdom [napr. nedostatok vyznenia účastníka o pojednávaní súdu (vrátane oneskoreného predvolania či vyznenia), v dôsledku ktorého bol účastník vylúčený z prednesu, z práva vyjadriť sa k dokazovaniu a p., neposkytnutie odvolateľovi poučenia o povinnosti tvrdenia (§ 157 ods.2 CSP) ale aj § 171 ods.1 CSP alebo poučenia o dôkaznej povinnosti (§ 132 ods.1 CSP), aj keď to bolo podľa stavu konania potrebné, rozhodnutie o veci bez nariadenia pojednávania (§ 177 ods.2 CSP), i keď pre to neboli splnené podmienky], nesprávne posudzovanie procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania). Vadnosť konania môže účastník preukazovať nielen na základe skutkového a dôkazného stavu, ktorý tu bol v konaní pred súdom, ale tiež s prihliadnutím na skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli pred súdom uplatnené. Vadou konania (dôkazného) je i okolnosť, že pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ust. CSP, napr. osoba, ktorá mala byť vyslúchaná ako svedok, bola vyslúchnutá ako účastník konania, svedok nebol o svojich povinnostiach riadne poučený, listinný dôkaz bol vykonaný v rozpore s § 204 CSP a p..

10. Žalovaný v podanom odvolaní žiadnu vadu, ktorú by bolo možné subsumovať pod uplatnený odvolací dôvod neuvádza, preto uplatnený odvolací dôvod nie je daný.

11. Žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. e) CSP (súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností), spočíva v neúplnosti zistenia skutkového stavu, ktorý je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že súd prvej inštancie nevykonal účastníkom navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a navrhnutý dôkaz je spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Ide o vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal. Z povahy veci vyplýva, že účastník, ktorý v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie. Vyhodnotenie relevancie navrhnutého dôkazu ako aj prípustnosť dôkazu je výsadnou doménou súdu. Súd pochybí, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia.

12. Žalovaný v odvolaní neoznačuje žiaden dôkaz, ktorý navrhovala už v konaní na súde prvej inštancie, ale nebol vykonaný, preto tento odvolací dôvod nie je daný.

13. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191-§ 194 CSP.

14. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplývala, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp.

poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 - § 194 CSP.

15. Žalovaný uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

16. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

17. Žiaden z uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

18. Na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku (§ 387 ods.2) možno konštatovať, že odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani odvolanie, v ktorom sa v podstate iba opakujú skutočnosti tvrdené už v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa súd riadne a presvedčivo vyrovnal.

19. K námietkam žalovaného uvedeným v odvolaní, odvolací súd poukazuje na § 48 ods.1 O. z. od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

20. Podľa § 48 ods.2 O. z. odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

21. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie je zrejmé, žalobkyňa 2.7.2015 odstúpila od kúpnej zmluvy (č. l. 66) z dôvodu ďalších závad na vozidle a pretočenie počtu najazdených kilometrov. Toto odstúpenie od zmluvy bolo v konaní 7C/329/2015, ktorého predmetom bolo zaplatenie 1 900 eur s prísl. oproti vráteniu motorového vozidla, posúdené ako predbežná otázka a podľa § 48 ods.1 v nadväznosti na § 597 ods.2 O. z. ho súd považoval za platné. Odvolací súd nevidí žiaden dôvod, aby vo vzťahu k odstúpeniu od zmluvy mal zaujať iné stanovisko. Je nepochybné, že odstúpením od zmluvy sa táto od počiatku zrušuje a účastníci si majú vzájomne vrátiť všetko, čo podľa zrušenej zmluvy dostali. Rovnako je ale potrebné uviesť, že žalobkyňa v čase od podpísania zmluvy do odstúpenia od nej (25.4.2014 do 2.7.2015) mohla riadne predmetné motorové vozidlo užívať. Žalovaný však žiadnym spôsobom nepreukázal, že užívanie vozidla bolo nad rozsah bežného výkonu práva z tohto vzťahu vyplývajúceho. V tejto súvislosti je nutné podotknúť, že za toto obdobie žalovaný užíval finančné prostriedky žalobkyne (úrok z omeškania bol priznaný za obdobie od 7.7.2015 do 15.7.2015). Fotodokumentácia, ktorú predložil žalovaný, vyhotovenú z prístrojovej dosky, na ktorej je zachytený stav tachometra 232576,03 km (č. l. 146), nepreukazuje kedy a za akých okolností bola vyhotovená, dokonca z nej nie je možné zistiť ani to, že bola vyhotovená v spornom motorovom vozidle. Strany sporu pri odovzdávaní motorového vozidla a finančných prostriedkov túto skutočnosť do preberacieho protokolu nezapísali. Žalobkyňa tvrdí, že motorové vozidlo bolo od 25.4.2015 do 18.5.2015 nepojazdné a s ohľadom na vady, ktoré motorové vozidlo malo, nie je žiaden dôvod tomuto tvrdeniu neveriť, pričom žalovaný nepreukázal opak.

22. Na základe uvedených skutočností odvolací súd totožne ako súd prvej inštancie započítaciú námietku (č. l. 89) 2 592 eur ale uplatnenú do výšky 435,83 eur (č. l. 112) považuje za nedôvodnú.

23. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

24. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26.Podľa § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27.Žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný, preto náhrada trov odvolacieho konania bola priznaná žalobkyni v plnom rozsahu, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.